

слѣдъ сѣки пять години ставало ново прецѣняванье на имоты тѣ (census), което са наченвало съ очистителни жертвы (lustrum). При първия народенъ преписъ показало са 83,700 гражданы, способни да носятъ оръжие. Освенъ туй, гражданы тѣ были ёще раздѣлены, по място то на жителство то си, на 30 окръга или трибы, отъ които на селски тѣ жители са падали 26 и само 4 на гражданы тѣ, защото най достаточни тѣ гражданы предпочитали земледѣліе то и селскія животъ.

При Сервія Туллія были заправены послѣдни тѣ два хълма въ Римъ, *симиналскій* тѣ и *есквинальскій* тѣ, и населени отъ побѣдены тѣ племена изъ околны тѣ мѣстности. Съ такъвzi начинъ градъ тѣ Римъ са възприялъ на седемъ тѣ хълма!

3.

Въ благодарность на богове тѣ за честито то свършанье на толкозъ много важни работы, Сервій Туллій въздигнѣлъ два храма на щастie то. Но при сичко туй, щастie то него самаго изоставило и членове тѣ на собственна та му челядь приготвили му печаленъ край. Тарквиній оставилъ слѣдъ себеси двама сынове, Луція и Арунса. За да ги утѣши въ загуба та на власть та и да ги привлече къмъ себеси расположение то имъ, царь тъ оженилъ за тѣхъ дъщери тѣ си. По млада та Туллія была опорничава и властолюбива, — той ижъ оженилъ за кроткаго Арунса; а по стара та, — която сѫщо са наричала Туллія, — добронравна и кротка, баша ижъ оженилъ за лютаго и властолюбиваго Луція. Но Сервій сѣркаль са въ смѣтка та си: Тарквиній Луцій не обыкнѣлъ своя та кротка и нѣжна супруга; а по млада та Туллія поѣди са съгласила да живѣе съ распаленая и смѣлъя Луція Тарквинія. Тя са говорила съ него и убила мѫжа си, а Луцій отровилъ жена си и са оженилъ за Туллія. Тогази тѣ двама скроили планъ да довършѣятъ самаго царя Сервія и да завладѣятъ престола. Съ ласковы рѣчи, съ скѣпти дарове, тѣ скло-